

Kresťanská civilizácia bola v dejinách sveta absolútne výnimočným zjavom

Matej Gavlák

8. februára 2023 ✝ **História Spoločnosť**

V médiách, na školách a vlastne všade sa prezentuje povrchný – a vo svojej podstate falošný – naratív predstavujúci kresťanstvo ako niečo, čo prakticky odjakživa dusilo ľudí, neustále im niečo prikazovalo a zakazovalo, nezabúdalo pre výstrahu upaľovať nevinné bylinkárky (bližšie k téme tu:

<http://christianitas.sk/ako-duchovni-rodicia-hnutia-wicca-de-facto-potvrdili-ze-carodejnicke-procesy-v-minulosti-boli-uplne-legitimne/?fbclid=IwAR1fWQdrPI0Z7kLy-orKJS8sf3V7H12p5W2OjwBXSe5aNtv3L1IsMnXB218>) a celkovo išlo o akýsi starý prekonaný náhľad, ktorého sa ľudstvo po stáročiach konečne zbavilo a nahradilo ho niečím úplne novým, úžasným a oslobodzujúcim.

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons

Keď sa však pozrieme na históriu sveta takpovediac z vtácej perspektívy, zistíme, že to kresťanská civilizácia bola v skutočnosti niečím úplne nevídaným, niečím úplne novým a radikálne oslobodzujúcim. Dnes sa, naopak, vraciame k tomu, čo tu prakticky vždy bolo – k temným dobám pohanstva.

Civilizácie bez Boha

Prakticky akákoľvek civilizácia, na akú si len spomenieme, bola pohanská – priamo uctievať pohanských bohov, o ktorých sv. Pavol napísal, že sú to démonické bytosti. Starí Rimanovia boli pohania. Starí Gréci boli pohania. Dejiny gréckej civilizácie sú tak dlhé, že sú rozdelené do troch časových období – na dobu archaickú, klasickú a helénsku. Učenci ako Pytagoras, Archimedes, Sokrates, Platón či Aristoteles, to všetko boli pohania od narodenia až po smrť.

Sú tu však aj ďalšie obchádzané, no možno o to zaujímavejšie civilizácie. Spomeňme si napríklad na starých Číňanov. Uvádza sa, že počiatky tejto civilizácie siahajú až do roku 2700 pred Kristom, kedy slávny Žltý cisár zjednotil niekoľko tamojších kmeňov. V roku 2070 pred narodením Pána potom dynastia Sia zjednotila pod svojou vládou väčšinu dnes známej Číny. Zjednotená čínska civilizácia teda existuje už viac ako 4 miléniá (!), no nikdy nebola považovaná za kresťanskú. Ešte aj dnes tam vládne všemocná komunistická strana.

A čo takto Egypťania? Ich počiatky siahajú dokonca až do roku 3150 pred Kristom, kedy sa pod jedným faraónom zjednotili dva už vtedy tam dávno žijúce národy – horného a dolného Egypta. Egypťania uctievali celý panteón hrozivých božstiev ako boli Osiris, Isis, Horus, Seth, Re, Anubis, Amon či Bastet. Človek sa až čuduje, ako sa taká vyvinutá civilizácia mohla takým krutým a démonickým bohom klaňať celé tisícročia.

Krvavé civilizácie Južnej a Strednej Ameriky – Mayov, Inkov a Aztékov – azda netreba nejako bližšie predstavovať. Ako zaujímavosť možno však uviesť, že v dnešnom Hondurase sa len pred 10 rokmi podarilo odkryť stopy po novej, dosiaľ neznámej stratenej civilizácii – ktorú však už v 16. storočí opísali španielski dobyvatelia. Ide o tzv. civilizáciu „opičieho boha“, ktorého onen národ uctieval. V roku 1940 sa toto mesto podarilo objaviť istému archeológovi, ten však za záhadných okolností umrel ešte predtým, než vyjavil jeho polohu. *National Geographic* uvádza:

„Až v roku 1940 sa z džungle vynoril americký dobrodruh a neskorší agent tajnej služby Theodore Morde s tým, že objavil stratené mesto opičieho boha, ktoré nazval podľa gigantických sôch, ktoré ho údajne zdobia. Vyhlasoval tiež, že miestni indiáni týmto opiciam prinášajú ľudské obete.“

Sama Biblia nám hovorí o tom, aké bezbožné a pohanské boli staré národy. Spomeňme si napríklad na Sodomu a Gomoru, Babylon, Ninive, spomeňme si na odpad Izraelského kráľovstva od Boha; na pohanské národy, ktorého Izraelitov neustále obkolesovali a ohrozovali (Filištínci). Všetky národy, všetky kráľovstvá, všetky civilizácie boli pohanské – veď aj preto prišla veľká potopa. Len starý Izrael bol výnimkou a aj to len v niektorých obdobiach (inokedy „upadol do modloslužobníctva“). Ešte aj v čase kresťanstva bolo v Rímskej ríši len niekoľko nepočetných kresťanských obcí, nehovoriac o celom zvyšnom svete mimo ríše.

Otroci démonov

Čo však patrilo medzi najzákladnejšie črty oných hrozivých pohanských kultúr – tak ťažko vykoreniteľných –, ktoré kresťanská kultúra nahradila láskou k blížnemu? Môžeme hovoriť o pohanskej krutosti, o odporných a nepochopiteľných (pre démonické bytosti však dokonalé pochopiteľných) ľudských obetiach, o desivých rituáloch. Avšak to, čo sa bytostne dotýkalo drvivej väčšiny obyvateľstva týchto nekresťanských civilizácií bola nesloboda – otroctvo.

Dnes už je pomerne bežne známym faktom, že vo všeobecne vyzdvihovaných Aténach bolo v 3. storočí pred Kristom len približne 20-tisíc slobodných občanov a naproti tomu 400-tisíc otrokov (!), ktorí boli považovaní za zvieratá. Keď sme už pri tom, hovorí sa, že „*čínski komunisti najprv naučili ľudí, že sú dobytok* (tzn. učili ich darwinovej evolučnej teórii), *a potom sa k nim tak aj správali*“. V pohanskej Rímskej ríši bol podobný pomer slobodných (jedna tretina) voči otrokom (dve tretiny obyvateľstva). Slobodným človekom sa pritom stal v priemere len 1 otrok z 200 a trvalo dlhý čas, kým mu jeho pán túto výsadu udelil.

Keď bol niekto otrokom – a tých bola, ako je z uvedeného vidieť, v pohanskom svete väčšina, neznamenal to, že by mal jeho pán absolútnu moc len nad jeho životom. Mal totiž absolútnu moc aj nad jeho smrťou. V jednej z kníh sa uvádza:

„Za Trajánových hier, ktoré trvali 120 dní bez prestávky, bolo v arénach zabitých okolo 10-tisíc ľudí.“

Šlo o ľudí neslobodných – o otrokov, ktorí boli pre potechu „slobodných občanov“ – tej vyvolenej tretiny – nútení doslova sa vraždiť navzájom. Kvôli tejto hrôze bola v pohanských civilizáciách samovražda pokladaná za niečo takmer prirodzené. Prakticky nik sa nečudoval tým, ktorí si brali život, ba pohanská filozofia ich k tomu priamo navádzala.

Lenže páni okrem života a smrti disponovali absolútnou mocou aj nad samotným telom otroka, či otrokyne.

Celá slávna Rímska ríša bola akýmsi obrovským verejným domom, kde otrokyne nemali absolútne žiadne práva ohľadom svojich tiel. Boli znásilňované, bité, mučené, odhadzované na ulice. Ženy – i muži – bez práv. Deti boli odoberané ich matkám, aby boli väznené a tiež znásilňované nejakým bohatým rímskym „slobodným občanom“. Podľa toho, ku komu sa dostali, taký bol ich osud. No prakticky nikdy nebol „dobrý“. Toto bola skutočná každodenná tvár pohanstva. Toto bola hrôza všetkých nekresťanských civilizácií. Toto bolo to, čo kresťanstvo navždy pochovalo do zeme. A čo sa teraz opäť derie na povrch pod rúškom „liberalizmu“.

Návrat pohanstva

Kresťanská civilizácia zbavila svet otroctva. Už sa skrátka nemohlo stať, žeby niekto vlastnil život, smrť a telo niekoho druhého. Hoci sa to možno nezdá, táto úloha, na ktorú sa raná katolícka Cirkev podujala, bola gigantická. V pohanskej Rímskej ríši totiž mocní a silní zneužívali slabých a bezbranných – zvlášť ženy a deti. Kresťania sa teda začali stavať na stranu tých utláčaných proti vlastníkom štátu, boháčom a generálom.

Kresťania týchto bitých a zneužívaných napokon oslobodili. A nielen to: Kristovo učenie z týchto „zvierat na dvoch nohách“ bez práv spravilo bytosti s právami pred zákonom a dokonca ich povýšili na Božie deti! Bývalé otrokyne, ktoré nemali moc ani nad vlastným telom! Šlo o revolúciu akú svet ešte nezažil – a dotýkala sa prakticky každého od tých najmocnejších po tých najbiednejších, od onoho jedného % po ostatné masy. Kresťanstvo sa stalo skutočnou žiarou v temnom pohanstve, ktoré gniavilo svet pomaly od jeho vzniku.

S moderným odpadom od Boha sa vracia démonické pohanstvo – a postupne pretláča všetky hrôzy, ktoré ho vždy charakterizovali. Sexualizácia našej spoločnosti nie je len tak. Po celej Európe – a zvlášť v Nemecku – sú dnes verejné domy, kde sú tamojšie prostitútky držané prakticky proti svojej vôli. Pred zákonom nemajú prakticky žiadne práva (bližšie k téme tu: <http://christianitas.sk/preco-je-nemecko-nazyvane-bordel-europy/>). Kult smrti – potraty a šialené zákony o eutanázii z Kanady a krajín Beneluxu – sú ďalším kúskom v skladačke, kam sa tento svet vlastne rúti. Ďalším stupienkom sú zrejme skutočne už len „krvavé hry“ spodiny.

A ono otroctvo nás? Nie je azda slávna „agenda 2030“ minimálne predstupňom takého otroctva? „*Nebudete vlastniť nič a budete šťastní*“ – áno, asi ako tie dve tretiny Rimanov, ktorí taktiež nič nevlastnili, no boli „šťastní“, že ich pre zábavu nepredhodili divým šelmám.

Kresťanská civilizácia sa v blízkej budúcnosti opäť bude musieť obnoviť. V záujme celého ľudstva.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/krestanska-civilizacia-bola-v-dejinach-sveta-absolutne-vynimocnym-zjavom/>